

Zebrasaksen

Workshop 1, Juni 2021

Sejs Skole

Udenfor raser stormen. Regndråber slår mod ruden.

Indenfor sidder jeg på mit detektivkontor og drikker whisky. Det er en af de endeløse dage, hvor der ikke sker en skid. Hvor det mest interessante er vejret.

Amsterdamstorm og Vietnamregn og den slags.

Jeg skal netop til at gå hjem, da telefonen ringer.

- Girafdetektiven her, siger jeg.

- Vi har brug for din hjælp, siger en hæs stemme i røret. Du må omgående tage til Estland. Zebrasaksen er stjålet fra Dyremuseet.

- Zebrasaksen! Da ikke Zebrasaksen. Har I nogen mistænkte? spørger jeg.

- Lama Lynet. Vi tror, at det er ham.

Jeg pakker omgående min detektivtaske med friske bøgeblade, en lup, et reb og en hat og tager af sted.

Efter at have gået en mil, møder jeg min bedste ven Cheeseburger. Han er en burgerøgle, det er derfor han hedder sådan.

- Hvorfor har du så travlt? spørger han.

- Jeg skal til Estland og opklare tyveriet af Zebrasaksen, siger jeg.

- Zebrasaksen!? Han ser helt chokeret ud. Må jeg komme med?

På den ene side er sagen tophemmelig. På den anden side har jeg brug for hjælp.

- Okay, siger jeg. Vi går nu, og jeg vil ikke have noget bøvl.

Cheeseburger piller ved noget i sin lomme. Jeg spørger hvad er det, men cheeseburger ignorerer mig, så pyt med det, jeg har også andet at tænke på. Zebrasaksen i Estland for eksempel, og jeg når faktisk ikke at tænke ret meget, før vi er der. Dyremuseet er kæmpestort. Fire etager i glas og beton og umuligt at finde rundt i. Jeg henter et kort i receptionen, så vi kan finde derhen, hvor Zebrasaksen har været.

Det undrer mig lidt, at Cheeseburger flere gange går i forvejen uden at se på kortet, men han har altid haft en god stedsans.

Glasmontren, hvor zebrasaksen burde være, er smadret. Der ligger glasskår på gulvet, og der er nogle store mudderpletter hen mod døren. Jeg tager min hat på og min lup i hånden. I luppen kan jeg se fodspor.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER

- Kommer de virkelig fra en lama? spørger jeg.

- Jeps. Der er ingen tvivl. Det er Lama Lynet, der har været på spil, siger Cheeseburger.

- Så er sagen jo opklaret, siger jeg og stopper en håndfuld bøgeblade i munden. Så skal vi bare fange Lama Lynet.

Cheeseburger tager en burger frem. Imens vi spiser, spørger han mig, hvorfor er Zebrasaksen så værdifuld?

- Det er en saks lavet af skindet fra den allersidste zebra. Det er et vigtigt minde fra den tid, hvor der stadig fandtes zebraer. Nu er de jo en uddød art.

Da vi er færdige med vores frokost, ringer min telefon.

- Girafdetektiven her, siger jeg.

- Vi har fundet Lama Lynets lokation. Han er ved grænsen. Vi tror, han prøver at komme ud af Estland.

- Okay vi er på vej! Siger jeg. Min chef ringede. Lama Lynet er ved grænsen. Vi må afsted NU!

- Jeg tror bare jeg bliver her, siger Cheeseburger.

Hans blik flakker.

- Vel gør du ej. Du er min makker.

Jeg hiver ham med mig og begynder at gå. Ud af øjenkrogen ser jeg, at Cheeseburger taber noget, som han hurtigt samler op igen. Det er vel bare endnu en af hans mange burgere. Den har godt nok en underlig facon.

Vi skynder os og vupti, vupti, så er vi ved grænsen.

Og der! I en busk, kan vi se et hoved stikke ud. En eller anden forsøger at gemme sig.

- Lama Lynet, hvisker jeg, for det er helt tydeligt ham.

Han har solbriller på, hawaii-skjorte og en stor rød kuffert. Men mig kan han ikke narre.

Jeg finder mit reb frem. Cheeseburger holder i den ene ende. Jeg holder i den anden. Lydløst lister vi os ind på Lama Lynet.

Det lykkes os at binde rebet omkring ham, inden han opdager os.

- HVAD laver I? spørger han og spytter mig i hovedet.

Føj for den lede. Jeg havde helt glemt, at det er det, lamaer gør, når de bliver forskrækkede.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER

Jeg tørrer spytklatten væk og siger: Du er arresteret for at stjæle Zebrasaksen.

- Jeg har ikke gjort spor. Jeg er på vej på ferie.

- Ha ha, den må du længere ud på landet med, siger jeg. Hvorfor gemte du dig så bag en busk?

- Jeg skulle bare tisse.

- Og det skulle jeg tro på. Jeg er sikker på, at Zebrasaksen er i din store kuffert.

Jeg flår den op og begynder at tømme indholdet ud på jorden. Badebukser, dykkermaske, snorkel og flere hawaii-skjorter. Men ingen Zebrasaks.

- Det var jo det, jeg sagde, siger Lama Lynet. Jeg er på vej på ferie.

I det sekund taber Cheeseburger igen noget. Denne gang ser jeg, hvad det er.

Det er noget sort og noget hvidt og det er formet som en saks. Det er ikke en burger.

- Zebrasaksen! gisper jeg. Cheeseburger, hvad? Hvordan? Er du tyven?

- Jeg manglede penge, siger han og ser meget lille ud. Jeg tænkte, at hvis jeg tog med dig, ville du aldrig opdage, at det var mig. Han ser på mig med sit allermest bedende burgerøgleblik. Du sladrer ikke, vel?

Men jeg har allerede ringet efter en politibil.

- Du må tage din straf, siger jeg.

Et øjeblik efter står der en strisser og peger på Cheeseburger med en pistol:

- Klokken er 15:36 og du er arresteret. Sæt dig ind i politibilen.

Cheeseburger sukker dybt, men adlyder. Politibilen brummer og sætter i gear. Da den triller hen ad vejen, vender cheeseburger sig om og vinker. Hans øglehånd er meget lille i den store rude.

Det giver et stik i mit hjerte. Cheeseburger er trods alt min bedste ven. Snart er han og bilen kun en lille prik i det fjerne. Så forsvinder den helt.

- Hvad så, skal du med på eventyr? siger en stemme bag mig.

Jeg vender mig. Der står Lama Lynet med den store røde kuffert.

- Jeg har badetøj nok til os begge, siger han.

- Okay, siger jeg og følger med.

Men det jeg trænger allermest til, er en stiv whisky.

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER